

a v podání žaloby na hospodářství žalované strany a na hospodářství pojišťoven vůbec, jest pro právní výklad pravidel o promlčení bezvýznamným, an žádný ze zákonů vyjimky pro pojišťovny nestanoví.

Čís. 13104.

Okolnost, že povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti nabylo proti dlužníku právní moci, nevylučuje, by se třetí osoba, pro niž bylo na nemovitosti postižené exekucí knihovně zapsáno substituční právo se zákazem zcizení a zavazení, nedomáhala žalobou podle § 37 ex. ř. nepřípustnosti exekuce.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1933, Rv I 1971/32.)

Žalované byla pravoplatně povolena exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti připsané dlužníku, na níž vázlo ve prospěch nezletilých žalobců substituční právo a zákaz zcizení a zatížení. Žalobě, jíž se domáhali žalobci na žalované nepřípustnosti exekuce, bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů :

Přisvědčiti jest dovolatelce, že v souzeném případě jde o žalobu podle § 37 ex. ř., nikoli podle § 35 ex. ř., jak ji odvolací soud označil patrně omylem, neboť ve svém usnesení ze dne 22. října 1931 vyslovil správně, že jde o žalobu podle § 37 ex. ř. Dovolatelka sama přiznává, že zákaz zcizení a zatížení nemovitostí brání vkladu vnuceného práva zástavního, míní však, že v exekuci může býti pokračováno, jakmile vnucené zástavní právo bylo pravoplatně vloženo. Avšak okolnost, že povolení exekuce vnuceným zřízením práva zástavního nabylo proti dlužníkovi právní moci, jest nerozhodná, neboť nevylučuje, by oprávněné třetí osoby — zde žalobci — se nedomáhali rozsudku o nepřípustnosti exekuce, protože jim přísluší k nemovitosti právo, které výkon exekuce nedopouští (§ 37, první odstavec ex. ř.), t. j. v souzeném případě knihovně zapsané právo substituční se zákazem zcizení a zatížení. Dovolatelka tvrdí, že žalobní nárok jest promlčen, ježto žalobci, ač prý svým zákonným zástupcem byli o vnuceném vkladu práva zástavního uvědoměni, nezachovali se podle § 63 knih. zák. Než dovolatelka přehlíží, že předpis § 63 kn. zák. se sem vůbec nehodí, protože žaloba nesměřuje proti osobě třetí, která by byla nabyta knihovního práva na základě neplatného vkladu, nýbrž proti osobě, která vkladem přímo práva nabyta, takže tu platí ustanovení § 62 kn. zák. Netřeba se tedy obíratí otázkou vyrozumění nezletilců o povolení vkladu, zejména otázkou, zda vyrozumění otce jako dlužníka ve vlastním jméně by mohlo býti pokládáno také za vyrozumění otce jako zákonného zástupce nezletilých dětí.